

bestemt Detailpris eller andre Regler for Salget en detail skal overholdes, bliver enhver handlende, uanset om han har paataget sig en Forpligtelse til at overholde disse Betingelser eller ej, naar han handler i Strid med dem, at straffe med Bøde, medmindre han gør det antageligt, at han ikke har været bekendt med de nævnte Betingelser. Bestemmelsen kommer dog ikke til Anvendelse, naar Varen sælges i brugt eller beskadiget Tilstand eller ved Tvangsauktion.

Samme Straf rammer en Leverandør, der til private Forbrugere afsætter Varer til en lavere Pris end den, han forlanger overholdt af Forhandlere, der sælger en detail.

For Overtrædelse af denne Bestemmelse kan Forfølgning begæres af saadanne Foreninger af erhvervsdrivende, som Handelsministeren kan bemyndige til at paatale Overtrædelser af Bestemmelserne i Lov af 31. Marts 1937 om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse.«

Lovens to sidste Paragraffer, 15 og 16, indeholder Bestemmelser om *Straf* for Overtrædelse af den samt om Lovens *Ikrafttræden* (straks) og om *Ophævelse* af Bestemmelserne i Valutaloven af 31. Marts 1937, §§ 11, 1.—3. Pkt., og 12, 1. Pkt., angaaende Prisundersøgelser, idet disse Bestemmelser overflødiggøres af den nye Lov. Naar Valutalovens § 11, 4. Pkt., ikke samtidig ophævedes, skyldtes det, at man vilde opretholde Adgangen til at fradømme erhvervsdrivende, der har overtraadt Bestemmelserne om urimelig Prisstigning, deres Importret i Tilfælde af, at Prisstigningen er muliggjort af Importbegrænsning.

I sin *Fremsettelsestale* i Folketinget omtalte Ministeren indgaaende Lovforslagets Forhistorie, der skriver sig fra Rigsdagssamlingen 1918—19, i hvilken Regeringen fremsatte et Forslag til Lov om Tilsyn med visse Virksomheder samt om Prisaftaler m. v. Dette Lovforslag gennemførtes ikke, men det efterfulgtes af flere andre, som til sidst førte til Loven af 28. April 1931, der vedtoges med Tilslutning fra Venstre, men mod de Konservatives Stemmer. Efter Ministerens Opfattelse kunde man ikke med Rette hævde, at det danske Erhvervslivs Mænd ved Prisaftaler o. lign. i Almindelighed havde søgt at udnytte Forbrugerne gennem urimelige Priser eller gennem andre samfundsmæssigt urimelige Indskrænkninger i den frie Erhvervsudøvelse. De i de senere Aar i Tilknytning til Valutaordningen foretagne Prisundersøgelser havde saavel for visse Industriomraader som for Handelsomraaders Vedkommende bekræftet dette. Paa den anden Side kunde det